

152 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Lekkere slaai

Kobus was en boerezeun. Hij was nie getrouwd en had saome mit z'n ouweloï geboerd. De ouwechies wazze in d'n oorlog overleeje en aal 't vêê was deur de Duitsers gevorderd. Nieuwe koeie hà Kobus mor nie meer aangeschaft. 't Land had-ie verhuurd en laeter wier 't deur de gemêente ontaagend voor de weunigbouw. Zôdoende zat Kobus- as êênigst kaaind- d'r waarpies bij en hij gong mor een bietjie renteniere.

Voor z'n aaige allêen had-ie nie zôveul nôôdig. Hij had een akkertie voor aerepel en groente en hij hieuw een paor kippe en knijne. Hij kwam bekant nooit van huis. Vroeger was-tie wel 's mit 't schoolraaisie meegewist en laeter mit de knaopeverêêniging naer de bonsdag, mor dat was nog voor d'n oorlog.

Nou ging Kobus verempeld een daegchie mit een busraaisie mee! D'n bakker die mit brôôd an de deur kwam had 'm zô wijd gekrege. Ze zouwe mit de buurtverêêniging naer Amsterdam gaon. Een rondvaert maoke deur de grachte en de haoves en nog aanlege bij een speeltuin. Onderweeg keek Kobus z'n ôôge uit, mor ze zouwe dien dag nog hêel wat mit 'm te stelle krijge.

Nae een uurtie wier d'r gestopt om een baksie koffie mit een taortie te doen. Kobus genoot 'r zichbaor van. As 't tijd is om weer op te stappe ziet-ie op taofel 't kannechie koffierôôm staon. 't Is nog voor meer as de helft vol. Hij zet 't aan z'n mond en drink 't leeg. Toe 'n aander zee dat dat tò nie hoort, zeet-ie "Waerom nie? 't Is toch betaald?"

In Amsterdam is-tie mit gêen mogelijkhaaid in een rondvaertbôôt te krijge. Dat ding vingt-ie zô plat as 'n schouw en dan mit zôveul volk! Neeje, zô 'n ding kan wel zinke. Hij doch dat 't net zôiets zou weze as de pont naer Dordt. Dat was nog 's eenflinke bôôt. Daer konne wel oto's op. Neeje, zô 'n ding ging Kobus niet in en d'r wier beslote dat-ie zô lang bij de sjefeur bleef.

's Middas gonge ze naer een speeltuin. Daer wiere de meegebrochte boterhamme opgegete. Kobus las hardop de prijslijst die aan een bôôm gespijkerd zat. Wat een aanderande dranksies. Neeje, aal die vreemde naome, daer waogt-ie z'n aaige niet aan. Hij neem mor gewoon een glaosie melk.

Dan komt voor Kobusse 't mooiste van d'n dag. Hij geniet uitbundig van de speeltuin. Hij vingt 't net 'n kaarmis. Hij geniet as 'n kaaind van de mallemeule. Hij gaot schommele en mit d'n bakker wipperewappere. As-tie in de botsotoochies belandt is-tie d'r nie meer uit tekrijge.

Voordà ze wegrije zalle ze nog wat gebruike. Kanne ze gelijk effe uitruste. Die consumptie is voor aaige rekening en Kobus is slecht te spreke over de prijs van de koffie. 't Is toch aarg een daolder voor een baksie! Mor 't kannechie drinkt-ie toch or nie meer leeg, ok al is 't betaald.

Nae een rondrit deur de bosse komme ze in 't resterant waer d'r gegete zel worde. Iemand zeet, dat Kobus z'n best mor mot doen omdat aales betaold is. Nou, dat laet-ie z'n aage gêên twêê keer zegge. De soep was veuls te dun, zô waoterig. Blomkôôl mit 'n dot pap d'r over vong die ok mor zô zô, mor mit de gebakke aerepeltjies weet-ie wel raed. Maor de slaoui spande de krôôn. Hij is zeker gewend aan slaoui met allêên mor 'n scheutjie azijn, mor hier zit 'r van aales deurhene. "Wat 'n lekkere slaoui!", zeet Kobus. Z'n buurman, die niet van slaoui houdt, scheidt 'r voor Kobusse nog 'n portie bij. Iederêên krijgt 'r lol in en van aale kante schuive ze de slaoui naer 'm toe en Kobus gaot gewoon deur.

D'n aanderen dag zel die 't best gewete hebbe. Of Kobus nog veul op raais gewist is? 'k Zou 't nie wete. 'k Ben 'm hêêlemael uit 't ôôg verlore. Mor as wij in een resterant ete, dan hebbe we 't nog wel 's over dat raaisie mit Kobusse en over hoe fijn dat-ie 't vong. Dan zegge we nog aaltijd tege mekaor: "Wat 'n lekkere slaoui, hee!"